

רשומים אלו שهم עמו של מקודש ברוך הוא. ועוד, שמנינו בחותם על לבך, זהו חותם של אותן בריתת קדש, והוא אותן ברית

שבית קדש ותמים טובים. כי עזה במעות אהבה - חזקה היא הפרדת המקודש ברוך הוא והשכינה מישראל כמו הפרדת הנשמה ורוח נפש מהגוף. ועוד, כי עזה במעות אהבה - כשהישראל מיחדים את שם הקודש ברוך הוא באהבה ואמרם הבוחר בעמו ישראל באהבה, קשה לשאול קנאה של מקודש ברוך הוא שהוא מקנא עליהם בזמן שיצאו מהגלות, שהוא יהיה באותו זמן קנא ונוקם ובעל חמה, רשפי רשי פאי אש. באותו הזמן יתעורר השמא בשלהבות שלו, שהם רשפי אש שלחבת יה', וישרף כמה היכלות של בתים עבורה כמה נקמות מעמלק, שהוא נשבע בשתי האותיות של השם הקודש, שהם יה', לטל נקמה מפניו. זהו שפטות ויאמר כי יד על כס יה', וזהו רשפי אש שלחבת יה'.

ישראל אומרים, רבון העולם, אף על גב שאני בגנותך רחוקה מך, שימיini בחותם על לבך, ולא תזו מאנתנו דמותך, שהיא החותם שלך, השכינה שלך, שבגלה היה זוכר אוננו בגנותך, והחותם של המקודש ברוך הוא ודאי היה השכינה. בראשית ברא, ב' היה ודאי, בה פתחה התורה ב', וזה בראשית, ב' ראשית, ב' היה ודאי, הקוצר של הכל, עלייך נאמר יראת ה' היא אוצרך.

וזה תקון שני

(בראשית, ומן סגיאין אין באורייתא ראשית, וכל חדר ארפריש

בריך הוא, ועוד **שימני בחותם דא חותם דאות ברית קדש**, והוא אותן ברית שבת קדש ותמים טובים.

בי עזה במעות אהבה, תקיפה אליה אפרישותא דקדושא בריך הוא ושכינתא מיישראל, בפרישתו דנסמכתא ורוחא ונפשא מגופא, ותו כי עזה במעות אהבה, פד ישראל מיחידון שמא דקדושא בריך הוא בריחומו, ואמרי הבוחר בעמו ישראל באהבה, קשה לשאול קנאה דקדושא בריך הוא דאייה יקני עלייהו, בזמנא דיפקון מן גלוותא, דאייה יהא בההוא זמנא קנא ונוקם ובעל חמה, רשפי רשי אש, בההוא זמנא יתרע שמאלא בשלהובין דיליה, דאנון רשפי אש, ויקיד פמה היכליין דבתי עבודה זרה, ויטול נוקמין מעמלק, דאייה אומי בתרעין אטונו דשמא קדיישא דאיןון יה', לנטלא נוקמא מניה, הרא הוא דכתייב (שמות יט) ויאמר כי יד על כס יה'.

וזא יהו רשפי אש שלחבת יה' וישראל אמרין, רבון עולם, אף על גב דאנא בגולותא מרתקא מך, שימני בחותם על לבך, ולא יתudy מיבן דיוקנה, דאייה חותם דילך, שכינתא דילך, דבגינה אנט הרוית דבר לן בגולותא, וחותמא דקידושא בריך הוא ודאי אליה שכינתא.

בראשית ברא, ב' אהי ודאי, בה פחתת אורייתא ב', וזה בראשית ב' ראשית, ב' אהי ודאי, אוצרא דכלא, על אטמן (ישעהו לג) יראת יה' היא אוצרך.

(וזא תקונא תניינא)

(בראשית, ומן סגיאין אין באורייתא ראשית, וכל חדר ארפריש